

(2)

Skrindeska-LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNEGÅRKV

4081

Wallups m.
duggek.
SK

Jag är född i Östra Pamlesta den 17 December
 1851 Wallups socken Ruggede härad, va jag syk-
 ing skulle kunna skrifa något ^{tom} äventyr och he-
 ligketer, det var ju då som nu, somliga höst
 regnade det ej någon gång utan det gick undan
 för undan, menom en annan höst kunde det
 från och till hela veckor, och när det då torke
 upp skulle det ut i sidan vända märtta i hova
 det kunde hänta, vil man vänt horen om, kunde
 regna igen, så det var ju trotsamt men det fick
 ju gå, mitt hem var en 110 furdands och en
 belägen vidorvarsr, min far hadde lätit ha
 man bygga hus på egorna, med en trädgård, di
 på 50 ar, och di skulle göra dagverken till hant
 på gården, sådan nabol över 4 morgonen skulle
 vara der, först in dricka kaff en sup till det fukt
 gikk sedan sliva leen sa in allt att prataat ny
 ta kolatid god salt braborsill gräddedoppia, och
 efter mitt i ett lempat med vars en sked ^{en smula} av
 ett fat, sedan torka var och en sked m
 handen eller på byxbröstan sedan ut upp
 tobakspullen yrhd to bok somla & skilling rullen tog
 af svd.

2/

isommens, sedan lier på axeln ut till vän
strykspinen fram, ströf lier, Huggningen bör
Wintersiden var alltid född och stor, så den fick
huggas till, så den skulle baktefter huggarens fram
mer taga upp det han hugg, därför pigan skulle all
ta upp efter farhuggaren, hon skulle ha de ta upp
den äfven borta den, annars var det ej bra, när
hon till ^{indan} så omigen, lit li böjade strykspinen för
lier ströf, hussen vändes i munnen, huggningen
fortgick oefbrutet, lier omkring i sa Husbonden ja
med mellannål det heftad af en fjöding fint fukt
tröd, det var g'kvarit skifver, utan Stockan heftad i
ri sade fjödingar, smorda med hemflärrat smör,
skifva hemmagjord ost samt hembrönt brövin alla
brönnarier så det var ärligt och godt, Husbondens
lode med hem om ett och ett annat, husmannen ke
de siden och ardet var bra, huggningen började igen af
spinen fram stryka lier så gick det efterslutsel li
Stockan ^{21%}, hem in till middagen, vilken best
nagot slags klurning med pläck eller kött, efters
Korngröngrof ^{med nötkött}, af egel korn, det var något
arbete på, sedan i stället för middagssömm var
att aljua lierna, sedan in att dricka fölk, nedan
på axeln ut i längen igen, stryka lier med spis
sedan hugga utigenaf till Stockan ²⁵ da kom Husbo
med sa kallad mergatton, vilken bestod af 2 ägg
när servetten togs upp di rykte kallades, sköte ^{di} som sohn i ² ~~gård~~ ^{stad}

Kakor, två tum födta, saml. idklt fläsk, och en
 sedan styckspanen på bén igen, och huggningen föri
 Tio Stockan & då bén på armen och mackerade hem, o
 sedan var det Kvalkvarn, vilken bestod af ibland 2x
 fulla skräckta Potatis med sitt eller fläsk, derspåer ed
 påt möjlig jämte bröd, så var den dagen till ända
 det fortsättes dag efter dag tills det var slut.

Häpne och Korn hugg man ej som Dag och Hwete, utan
 mejades, ingen skulle ta upp efter huggaren, utan man
 det, såden fördes af bén ut till venaten och lades ned
 i en så kallad moe eller skär som det hette, sedan att
 var mejat, skulle alla ut med vars en röpa röp
 och med röpan rappa ihop Moen, i smä pastande n.
 Her, sedan stycket varnekad, lade di röporna
började att binda, det gick ifrån ända Tio ända, Tio
 var bundit sedan var det att dra stycket ihop, å
 i hovar eller rader som det även kallades, det varde
 ut på Krullen, det var vid ett sidant hufvud som man
 hänt började, jag och en tjänstegjorde vi omkring 10 år i
 Tade Skratturen, när vi kom dit var så tyckte vi de
 var roligt att springa ut till Skrattafolket, och hjälpa
 att dra ihop såden, och när det var sköt skulle vi
 och Arängarna förga piggerna och kninnarna under
 armen, och di sjöng vackra Hisor hela vägen, och dei
 jämte annat där för mig som ett part minne, som ej
 glämmes, sedan skulle såden häras in i hus, eller ta

3/

i stads-, husken stäck upp saden i lassel, storolym
 skulle lava lassel, så fort gick det till att var in
 ibland var det vid lyftet tätt di hörde in, nära
 ut till regn. En gång, jag tror det var 1863 nu
 kom upp om morgonen, dagen innan hade vi ställat
 i hova, det hadde regnat se' mycket, att väntet stod
 till vänden ^{ni Savarna} så det såg möjligt ut, men då var här
 nerat, det året var det svart att baka bröd, degen ville
 gärna jäsa, nu var det ju inhöstat, nu var det att ställa
 bogen att bröka Rag och Melé till utsåde, den skulle
 winter söd så fort som möjligt, även Rag till bröd Melé
 skulle till mällan att få sigtal och baktat der sk
 ju varia Hästgille, der var många som gick med
 hästen, mest för att vara med på gillet, när nu
 skulle vara så var det för Mor att baka fint ^{bröd}
 na slags Haffelbröd och finna över hur allt skulle ga,
 gen Rom, Höstfolket började komma, Kvinnorna ^{hemvispta}
 i hemvispta verkens Klänningar, vackra handiga
 & färkländer, lika vackra kläder på huvudet, samt
 men äfven i hemvispta dräkter, samt Husbon
 och Moran Klädda i Söndags stora, tog emot de
 bad dem sitta ner, sedan Mor ut i köket att
 klaffe, socker var det vanligtvis färkesocker Klippt
 i små bitar, men det var socker som var söt, m
 förta dubbelt socker nu om Hafflet skall bli söt, se' var
^{nu} Hafffe med bröd och Gökav, ja, sedan var ju gille

full gång, det sparaades ej på den svenska dräkten, sedan parades och gästerna granskades ifver den myckena siden har blivit, sedan var det snällt att sitta på bordet, porstens tallrikar knippar Gafflar och fint bröd smör och kaff, sedan brickas på förmiddagen, eller oxkött rätskladé potatis med säs, sedan den gräsmagriöt, det gick ej med Korthagriöt, efter sluttad mat tackades Far och Mor för den goda maten, Kvinnorna åt gerna mat på handen, för det varit så bra, Nu var spelmannen Rommen, nu ut på logen all dansa Krångar dig Hussainen, Kvinnorna, söner och döttrar, Spelmannen spelade upp, alla var uppe och dansade af hjertans luft, de båda sätta svelta sommar di hantade, och de upphövade gamla mennen från ungdomens glaga i hänsader till Rockau 11 & 12, på matten, men en gång den tiden var di inne att dricka glaffe med bröd, och efter sluttad-bal, skulle di till bordet igen, där serverades smör, Ost, Kaff och bröd, samma den tackades och nöjdes, och sade di aldrig haft roligt, men godmatt, givet var alltid en Lardt Kavall, sådant gick det till i mitt hem i min år, sedan var det att tröskasiden, en och Frankemän sättades på logerna att tröskasiden under vintern med Plejel eller Rallad Törkemänen hadde 16 skilling om dagen och var 30da turna samt fadan, jag får i förfifartens sät

6/

att matmoderna hadde sät start arbete och kom
med den mycken maten, varje dag ombytte på nalle
Häggilles mat skulle det vara, och som han saade
Höberg Gulben när han skrev till barndom, inga
lunda: vill jag vara den simte, utan tillde till all
på bärta sätt, först upp om morgonen, kalla på digo
na, di skulle upp ut att mjölka Karla, så di kunde
vara fördiga gå med un Göters, när det börjades, o
då sätta part i spisen, så mat och allt kunde vara
fördigt i tids, att skulle gå undan för undan, för a
hinnas med, och Kom rist i sang, sedan pickt han ligga ta
Ha efter, vad jag skulle ha till mat i morgon, att skulle
alissa, hantfalket var den ena dagen på det ena stället, an
dra på ett annat, så det gick ej att ta det hur som helst
så matmodern kunde nog efter allt detta skökt ta en
bäddadens succ, men åppen sedan hadde hon allt gjort, lin
eller hören som vi saade, skulle en dag in bastuan att
gas, då skulle om kvällen allt ringdom gå dit, matmoder
pick ju skicka Törning med, så der kunde giudas på di
frimurare, Törningens varade till 11a12 på nallen, den ta
lekte di och hadde roligt, dagen efter skulle 10a11 Karla
till bastuan, hadde vars en tryda med sig allt bryta
vissa

Inrist med

eller skaffa det hårdt af linne, det varade tiden
på eftermiddagen, di hadde mat och brönnin med
så min ^{kom} di igen, tyckte vi barn alltid att det var ill.
sedan skulle di åta middag sedan gökar, så var
slut den dagen, dagen efter kom ^{12 i j} Haringen p
att skäckla den linnen, satt i två rader på logan
haddde var och en i fullall skäckefot framför sig, och
skäckelråd i handen, och arbetade med det lilla skäf
na var af, när man titta i dörren, hände man ell p
sig Haringpladder, god mat skulle di ha, till meraf
skulle det alltid vara jämst Godha Danhatar över hel
jernet, ^{natt inan} sedan en dag Skardegille att handa all
len af alla färer, nöden var ju int dölk för hems
krona, alla skulle ha födan, nu föden di ja gerna
af sig, ja, nu tycker Ni vil att det kunde vara os
för länge sen, omr för jag sköt med mitt ma
hontane, mitt nista hontane ^{var} 1934 med att lava skal
och nu bor jag i Leijersgatan och emellanåt när
sitton i Skelleungsbroten båter man ^{det} framfarna ga
reby för en och det finns ju såd. Vi far le
att härra det ni ej tycker om.

Leijersgatan 32 den 11 November 1939

Der Olsson Hansson